

Krátke pôstne zamyslenia od Milana Bubáka, SVD na osobné každodenné uvažovanie na dni Veľkonočného obdobia 2020:

Pondelok 1. veľkonočného týždňa

Sk 2, 14. 22-32; Mt 28, 8-15

[Ženy] „rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom.“ (Mt 28, 8)

Jedným z najpresvedčivejších dôkazov Ježišovho zmŕtvychvstania je premena Ježišových nasledovníkov. „Rozišli sa s horiacou naliehavosťou ohlasovať túto správu celému svetu. Mesias prišiel. Naozaj Kráľovstvo Božie bolo na dosah ruky. Ich životy boli vedené k tomuto cieľu a len a len k nemu. Žiadne prenasledovanie ich v tom nemohlo zastaviť. (B. F. Rhein).

Ako silno cítim aj ja podobnú „naliehavosť“ podeliť sa o radostnú zvesť Ježišovu s inými? S kým zvlášť?

Životy [Ježišových učeníkov] menili beh dejín. Dosiaľ nebolo dané žiadne presvedčivé vysvetlenie, ktoré by dostatočne osvetlilo dôvod zmeny ich životov okrem tohto jediného: že sa totiž stretli so živým Ježišom. (Robert L. Cleath)

Utorok 1. veľkonočného týždňa

Sk 2, 36-41; Jn 20, 11-18

[Ježiš povedal Márii Magdaléne]: „Už ma nedrž, veď som ešte nevystúpil k Otcovi; ale choď k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“ (Mt 1, 20)

Istá matka sa práve vrátila domov. Bola zaviesť syna na vysokoškolský internát. Keď prišla domov prepukla do plaču. Jej syn odchádza z domu. Jeho svet už nebude jej svetom - ich svetom. No, keď bolesť z odlúčenia z nej pomaly odišla prišla k veľkému objavu. Zistila, že tým, že svojho syna „nechala odísť“, mohla ho začať milovať úplne novým spôsobom - omnoho naplňujúcejším spôsobom, dospelým spôsobom. Mária Magdaléna objavila to isté keď „nechala odísť“ pozemského Ježiša a začala si vytvárať vzťah k Ježišovi vzkriesenému.

Nie je v mojom živote niečo, čoho sa kľčovito držím a pritom by som sa toho v prospech svojho väčšieho dozretia mal vzdať?

Vec, ktorej nie si schopný vzdať sa nevlastníš. Ona vlastní teba. (Ivern Ball)

Streda 1. veľkonočného týždňa

Sk 3, 1-10; Lk 24, 13-35

[Dvaja zronení učenici, nevediaci ešte, že Ježiš vstal zmŕtvych, sa vracali domov do Emauz vo veľkonočné ráno. Ježiš sa k nim priblížil a kráčal spolu s nimi. Rozprával im o Písmach, no oni ho nepoznali. Keď prišli do Emauz pozvali Ježiša k sebe na večeru.] „Keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho.“ (Lk 24, 30-31)

V príbehoch stretnutia sa so vzkrieseným Ježišom sú učenici opakovane neschopní spoznať ho. Emauzskí učenici si mysleli, že ich spoločník je nejakým osamelým cestujúcim. Učenici na brehu jazera si zasa mysleli, že muž, ktorého vidia je nejakým plážovým tulákom.

Je pre mňa ťažké spoznať vzkrieseného Krista v dnešnom svete? Ak áno, prečo?

V Emauzskom príbehu tri veci prispeli k tomu, že Ježiš bol rozpoznatý: zlomené srdcia dvoch učeníkov, zlomené slovo Písma, (ro)zlomený chlieb eucharistie. (Anonym)

Štvrtok 1. veľkonočného týždňa

Sk 3, 11-26; Lk 24, 35-48

[Ježiš sa náhle zjavil svojim učeníkom v hornej miestnosti.] „Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: „Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Veď duch nemá mäso a kosti - a vidíte; že ja mám.“ Ako to povedal, ukázal im ruky a nohy. [No oni] tomu stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili.“ (Lk 24, 37-41)

John Robinson vo svojej knihe *Ale aby som mohol veriť* opisuje, ako sa učenici museli cítiť pred a po tom, čo sa im Ježiš zjavil: „Ježiš bol človek, ktorého poznali, milovali a stratili. ... Všetko bolo preč. ... A potom sa to náhle stalo. ... Život, ktorý poznali a na ktorom mali účasť nebol s ním pochovaný, ale bol živý v nich. Ježiš nebol mŕtvou spomienkou, ale živou prítomnosťou.“

Kde a kedy aj ja podobne zažívam živú prítomnosť Ježišovu v mojom živote?

„Kde sa dvaja alebo traja stretávajú v mojom mene, tam som aj ja medzi nimi prítomný.“ (Mt 18, 20)

Piatok 1. veľkonočného týždňa

Sk 4, 1-12; Jn 21, 1-14

[Jedným zo zjavení sa vzkrieseného Ježiša učeníkom bolo zjavenie na brehu jazera. Práve sa nachádzali na lodi a chytali ryby. Ježiš stál na brehu. Učeníci ho najprv nepoznali. Ježiš na nich zakričal, aby spustili siete. Urobili tak a chytili veľa rýb.] Šimon Peter ... vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo toľko, sieť sa nepretrhla.“ (Jn 21, 11)

Číslo 153 sa zdá byť významným. Starovekí zoológovia boli presvedčení, že v moriach sveta sa nachádza 153 rôznych druhov rýb. Toto číslo je v evanjeliu použité v symbolickom zmysle slova: predstavuje všetky národy sveta. Podobným symbolom je tu aj sieť. Predstavuje Cirkev. Jej úlohou je objasniť všetky národy sveta.

Akým konkrétnym spôsobom by som mohol ja prispieť k prineseniu radostnej zvesti všetkým národom sveta?

[Našou úlohou] nie je robiť niečo pre Cirkev, ale robiť niečo spolu s ňou. (Joseph F. Newton)

Sobota 1. veľkonočného týždňa

Sk 4, 13-21; Mk 16, 9-15

[Pri inej príležitosti] sa zjavil samým Jedenástim, keď sedeli pri stole ... A povedal im: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.“ (Mk 16, 14-15)

Hlavné mesto Texasu je pomenované po Stephenovi Austinovi, jednom z prvých usadlíkov tohto štátu, ktorý v Texase potom sám založil veľa ďalších osád. Austin nenávidel kazateľov, pretože odsudzovali jeho saloony a zločiny, ku ktorým tieto saloony prispievali. Istý človek, ktorý Austina dobre poznal sa raz vyjadril, že Austin zvykol hovoriť: „Jeden kazateľ je schopný narobiť viacej problémov, ako tucet zlodejov koní.“

Tento príbeh Austina mi poukazuje na úmysel Ježišov s apoštolmi: mali spôsobovať problémy - viesť vojnu proti zlu. Ježiš hovorí: „Neprišiel som priniesť pokoj, ale meč!“ (Mt 10, 34). Ako by som ja konkrétne mohol hrať aktívnejšiu rolu vo vojne proti zlu?

Nebolo na svete človeka, ktorý by bol narobil viac problémov, ako Ježiš, ktorý je „tichý a pokorný srdcom.“ (James M. Gillis)

Druhý veľkonočný týždeň

Druhá veľkonočná nedeľa 19.4.2020

Sk 2, 42-47; 1 Pt 1, 3-9; Jn 20, 19-31

[Tomáš tam nebol, keď sa Ježiš zjavil učeníkom. A odmietol uveriť so slovami:] „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevložím svoj prst do rán po klincoch a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.“ [Neskôr sa im Ježiš znova zjavil. Tentoraz tam bol aj Tomáš. Ježiš mu hovorí:] „Vlož sem prst a pozri moje ruky! Vystri ruku a vlož ju do môjho boku! A nebuď neveriaci ale veriaci!“ (Jn 20, 25. 27)

„Holubie pierka“ je príbeh o istom chlapcovi, ktorý začína pochybovať o Ježišovi. Jednej noci, keď leží na posteli sa rozhodne pre pokus. Svoju ruku zdvihne vysoko nad svoju hlavu a vyzve Ježiša, aby sa jej dotkol. Čaká. Po chvíli položí svoju ruku späť dolu. Nie je si istý, či sa jej Ježiš dotkol alebo nie.

Každý z nás chceme mať vo svojej viere istotu. Na konci však naša viera hovorí Ježišovi: „Dôverujem ti!“

Prečo je pre mňa ťažké Ježišovi dôverovať?

Bolesť sa pozerá dozadu, ustarostenosť dookola, viera však dopredu. (Anonym)

Pondelok 2. veľkonočného týždňa - 9. 4. 2007

Sk 4, 23-31; Jn 3, 1-8

[Ježiš povedal Nikodémovi:] „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.“ (Jn 3, 5-6)

Voda je symbolom *očisty*. Umýva veci a robí ich novými. Zrodiť sa znova z vody znamená prijať *novú minulosť*; byť očistený od hriechov. Duch je symbolom *premeny*. Duch premieňa, znova tvorí. Byť zrodený z Ducha znamená prijať *novú budúcnosť*; byť premenený na dieťa Boha. Krst znamená vyzliecť si *starý život* hriechu a obliecť si *nový život* v Kristovi.

V akom zmysle *nie je* krst statickou udalosťou, ale nepretržitým, nikdy nekončiacim procesom? Čo toto prakticky znamená?

Človek, ktorý nie je zamestnaný rodením sa, je zamestnaný zomieraním. (Bob Dylan (mierne prispôsobené))

Utorok 2. veľkonočného týždňa

Sk 4, 32-37; Jn 3, 7b-15

[Ježiš povedal ľuďom, ktorí boli skeptickí:] „Ak neveríte, keď vám hovorím o pozemských veciach; akože uveríte, keď vám budem rozprávať o nebeských?“ (Jn 3, 12)

Vedec Edward Stein vedel veľa o veciach tohto sveta, no nevedel takmer nič o veciach duchovných. Toto ho začalo v jednom momente trápiť. Rozhodol sa, že bude meditovať o Bohu. Najprv Boha považoval za „to“. Potom za „on“. Nakoniec ho začal chápať, ako „Tajomného Ducha, ktorý nás uzdravuje... a evokuje v nás nežnosť, odpúšťanie a nádej.“ Stein uzatvára svoju výpoveď takto: „Neviem, ale tejto láske akosi dôverujem, jeho prítomnosť cítim a jeho moc zakusujem.“

Stein sa naučil tomu, čomu sa musíme naučiť aj my: Ak sa neobrátime k Ježišovi a nezačneme mu dôverovať, naše poznanie Boha bude stále z väčšej časti ponorené v tme.

Ktoré z vecí, ktoré teraz prijímam a ktoré považujem pre svoj život za dôležité ma Ježiš naučil o Bohu?

[Ježiš hovorí:] „Kto vidí mňa, vidí Otca.“ (Jn 14, 9)

Streda 2. veľkonočného týždňa

Sk 5, 17-26; **Jn 3, 16-21**

„Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodného Syna, aby nezhynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život.“ (Jn 3, 16)

Jeden z priateľov sa pýtal 80-ročného Johna Quincyho Adamsa ako sa má. On mu na to odpovedal: „John sa má veľmi dobre. Ďakujem za opýtanie. Ale dom, v ktorom býva sa už tak dobre nemá. Kamene, z ktorých je postavený čím ďalej, tým viac vyčnievajú. Dom sa chveje v základoch. Steny sú ošarpané a strecha chabá. Dom sa chveje pri každom silnejšom závane vetra. A preto si myslím, že John Quincy Adams sa bude musieť čoskoro presťahovať, aby to všetko na neho nespadlo. Ale on osobne sa má naozaj dobre. Ďakujem.“

Je moja viera tak silná, ako bola viera tohto veľkého muža? Ako by som si ju mohol upevniť?

Ved' vieme, že keď sa tento stánok - náš pozemský dom rozpadne, máme od Boha príchod nie rukou zhotovený, ale večný dom v nebi. (2 Kor 5, 1)

Štvrtok 2. veľkonočného týždňa

Sk 5, 27-33; **Jn 3, 31-36**

„Kto verí v Syna, má večný život, ale kto Synovi neverí, neuzrie život...“ (Jn 3, 36)

Kapitán Robert Scott a jeho štyria spoločníci dorazili na Južný Pól 18. januára 1912. Tam však zistili, že 34 dní pred nimi sem už dorazil Nórd Roald Amunsen, ktorý tak získal titul „Objaviteľ Južného Pólu“. Na ich ceste domov ich však zasiahla tragédia. Všetci piati zamrzli. Edwards Wilson, tímový lekár, z posledných síl napísal list svojej manželke: „Všetko, v čo som dúfal, že budeme spoločne robiť až sa vrátim z tejto expedície, sa teraz rozplynulo. No čakajú nás omnoho väčšie veci, ktoré môžeme spoločne prežívať vo svete, ktorý prichádza. Cítim sa veľmi šťastný, že ti môžem ešte napísať... Tvoj malý testament a modlitebná knižka budú v mojich rukách alebo v mojom vrecku, keď sa ku mne priblíži smrť.“

Aká hlboká je moja viera v Ježiša a v jeho prísľub večného života tým, ktorí v neho veria?

Ak v sebe objavím túžbu, ktorú mi nebude môcť splniť žiadna sila na tomto svete, potom to bude znamenať len jedno: že som bol stvorený pri iný svet.“ (C. S. Lewis)

Piatok 2. veľkonočného týždňa

Sk 5, 34-42; **Jn 6, 1-15**

[Ježišovi načúval veľký dav. Čas pokročil a ľudia boli hladní. Istý chlapec dal Ježišovi chlieb a rybu, ktoré si priniesol ako svoju desiatu.] Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli. (Jn 6, 11)

Dvaja muži cestovali vo vlaku vo Francúzku. Starší z nich mal v rukách Bibliu otvorenú na stránke, kde bol text o rozmnožení chlebov a rýb. Mladší sa ho pýta zo zvedavosti: „Prepáčte, pane. Ale vy veríte tomuto príbehu, alebo ho čítate iba tak zo záujmu?“ Starší na to: „Samozrejme, že mu verím. A vy vari nie?“ „Nie!“ Hovorí mladší. „Ja som vedec a tento príbeh je v príkrom rozpore s vedou!“ Vtom sa vlak zastavil. „Vystupujem!“ hovorí mladší. „Bolo mi ctou sa s vami stretnúť, pán...“ „Pasteur,“ predstaví sa mu starší. „Louis Pasteur.“ Mladí muž bol v šoku.

Práve sa rozprával s jedným z najväčších svetových vedcov.

Ako riešim ja otázky viery, ktoré sa zdajú byť v rozpore s vedou?

Málo vedy a viera sú si ďaleko. Veľa vedy a viera sú si blízko. (Anonym)

Sobota 2. veľkonočného týždňa

Sk 6, 1-7; **Jn 6, 16-21**

[Učeníci sa plavili počas noci na druhý breh jazera. Vtom nastala búrka. Ježiš sa k nim priblížil po vode. Boli totálne vystrašení.] Ale on im povedal: „To som ja, nebojte sa!“ (Jn 6, 20)

Istý príbeh popisuje človeka, ktorý sníva. V sne kráča po pláži s Pánom. Náhle si človek spomenie na niektoré udalosti zo svojho života. Keď sa pozrie naspäť za seba vidí v piesku stopy po chodidlách. Niekde sú stopy po dvoch ľuďoch, niekde iba jedny. Pýta sa Pána, koho sú to stopy. Dostáva odpoveď, že sú to stopy ich dvoch: človeka a Pána, ktorý ho životom doprevádza. Keď to človek ale všetko analyzuje, zistí, že vo chvíľach, keď mu bolo najhoršie, na piesku boli iba jedny stopy. Preto sa obráti na Pána a hovorí mu: „Nechápem, prečo si keď mi bolo najhoršie z môjho života odišiel?“ Pán mu hovorí: „Ja som ťa neopustil. Tie jediné stopy, ktoré ostali na piesku sú stopy po mojich nohách. Vo chvíľach, keď ti bolo najhoršie, som ťa niesol vo svojom náručí.“

Spomínam si na chvíle zo svojho života, kedy Pán niesol mňa vo svojom náručí?

Kto nikdy nejedol chlieb bolesti, kto nikdy neprežil tmavé chvíle, plačúc a čakajúc na ráno, ešte Ťa nespoznal, Teba nebeská Moc. (Johann Wolfgang von Goethe)

Tretí veľkonočný týždeň

Tretia veľkonočná nedeľa - 26. 4. 2020

Sk 3, 13-15.17-19; 1Pt 2, 1-5a; **Lk 24, 35-48**

[Ježiš sa zjavil svojim učeníkom, ukázal im svoje rany.] ... im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu, a povedal im: „Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych... (Lk 24, 45-46)

Mnoho židov očakávalo takého mesiáša, ktorý by ich urobil „čísлом jedna“ medzi národmi sveta. Očakávali mesiáša, ktorý by ich katapultoval do pozícií bohatstva a moci. Keď im Ježiš povedal, že on bude mať na hlave trňovú korunu namiesto koruny zo zlata boli rozčarovaní. Voči tým úryvkom z Písma, ktoré hovorili o trpiacom mesiášovi si zatvorili mysle. Toto do ich predstavy o mesiášovi nezapadalo.

Nakoľko sa aj ja správam ako títo židia z Ježišovej doby?

Lebo čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je silnejšie ako ľudia... ale čo je svetu bláznivé, to si vyvolil Boh, aby zahanbil múdrych, a čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby zahanbil silných. (1 Kor 1, 25, 27)

Pondelok 3. veľkonočného týždňa

Sk 6, 8-15; **Jn 6, 22-29**

[Ježiš povedal:] „Nezháňajte sa za pomínutelným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, a ten vám dá Syn človeka.“ (Jn 6, 27)

Boxer Jack Dempsey sa stal majstrom sveta v ťažkej váhe. Po tomto víťazstve šiel do postele neskoro - okolo 2:00 hod. nad ránom. Zaspal hneď. No po hodine sa náhle prebudil. Bol vystrašený. Snívало sa mu, že mu práve

získanú medailu odňali. Keď zistil, že to je len sen, snažil sa usnúť znova. Nemohol. Šiel do stánku kúpiť si noviny. Chcel vedieť, čo píšu o ňom a jeho víťazstve. „Keď som čítal všetky tie články," hovorí, „uvedomil som si, že úspech nechutí tak úžasne, ako som si to kedysi, keď som ho ešte nemal myslieť... Cítil som v sebe v tej chvíli podivný pocit prázdnoty."

Dompseyho spomienka ma pozýva, aby som sa pýtal sám seba: „Neprežívam aj ja vo svojom živote chvíle, kedy zakusujem podivný pocit prázdnoty?"

[Ježiš ľudí varoval:] „Tak je to s tým, kto si hromadí poklady, a pred Bohom nie je bohatý." (Lk 12, 21)

Utorok 3. veľkonočného týždňa

Sk 7, 51-8, 1a; **Jn 6, 30-35**

Ježiš im povedal: „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať." (Jn 6, 35)

Dve ženy v odtučňovacom programe sa medzi sebou rozprávajú o tom, kedy sa najviac prejedajú. Jedna hovorí: „Ja sa najviac prejedám, keď sa cítim v depresii, v nude a vo všetkých tých negatívnych a malomyselných myšlienkach o sebe i o iných." Druhá na to: „Vieš, že u mňa je to presne to isté? Nedávno som sa nad tým začala zamýšľať. Rozmýšľam, či moje depresie, pocity nudy a malomyselnosti nie sú dôsledkom môjho *duchovného* hladu, ktorý sa snažím zahnať *fyzickým* jedlom namiesto jedla *duchovného*.

Keď sa ja cítim v depresii a negatívnych pocitom po akom „jedle a nápoji" siaham ja? Nie je to nadbytočné jedlo, alkohol, nezdravé vzťahy alebo nejaké choré praktiky? Po čom by som namiesto toho mal siahnuť, aby mi to prospelo?

Oj, všetci smädní, podte k vodám, a ktorí nemáte peňazí, podte, kupujte a jedzte, podte, kupujte bez peňazí, bezplatne víno a mlieko! Čo vážite striebro za to, čo nie je chlieb, a svoju robotu za to, čo nesýti? Počúvajte ma a budete jesť dobroty, v hojnosti sa bude kochať vaša duša. (Iz 55, 1-2)

Streda 3. veľkonočného týždňa

Sk 8, 1b-8; **Jn 6, 35-40**

[Ježiš povedal:] „Ja som chlieb života. Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť... Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne. A toho, kto prichádza ku mne, neодоženiem... vôľa toho, ktorý ma poslal, je, aby ... som všetko vzkriesil v posledný deň. (Jn 6, 35, 37, 40)

Thomas Merton prijal Ježiša ako 23-ročný. Vo veku 24 rokov sa stal korešpondentom novín *New York Times*. Keď mal 26 rokov rozhodol sa, že sa stane kňazom. Svoje rozhodnutie stať sa kňazom urobil v kostole Sv. Františka Xaverského v New Yorku, keď kľačal pred vyloženou Sviatosťou Oltárnou. On sám o tom píše: „Uprel som svoj pohľad na... bielu Hostiu. A vtedy mi náhle začalo byť jasné, že celý môj život je v kríze... «Chceš, aby som sa naozaj stal kňazom? Ak áno, povedz mi to...», modlil som sa. Vtom sa končila pieseň... Hľadel som priamo na Hostiu, a vedel som presne, Kto to je ten, na Ktorého pozerám a hovorím: «Áno, chcem byť kňazom z celého svojho srdca»" *Sedemstupňová hora*

Spomínam si na nejaké svoje dôležité rozhodnutie, ktoré som vykonal na základe pocitu, že Ježiš ma volá, aby som ho nasledoval užšie?

„Lebo vôľa môjho Otca je, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život; a ja ho vzkriesim v posledný deň." (Jn 6, 40)

Štvrtok 3. veľkonočného týždňa

Sk 8, 26-36. 38-40; **Jn 6, 35-40**

[Ježiš povedal:] „U Prorokov je napísané: „Všetkých bude učiť sám Boh.“ A každý, kto počul Otca a dal sa poučiť, prichádza ku mne.“ (Jn 6, 45)

Počas veľkej hospodárskej krízy veľa ľudí sa zhromaždilo v čakárni telegrafickej stanice, kde chceli získať prácu. Aj keď sa nepoznali, mnohí sa dali do rozhovoru. Ich rozhovor bol podfarbený nepretržitým „tá-tá-ti-tá“, zvukmi telegrafu. Boli tam už dlho, no žiaden z nich nebol zavolaný nevolal dovnútra, do kancelárie. V tom vošiel do čakárne nový žiadateľ. Po chvíli vstúpil do úradu, aj keď ho nikto nevolal. Keď vyšiel zároveň s ním vyšiel aj úradník a hovorí všetkým: Môžete ísť domov. Tento pán práve dostal zamestnanie telegrafistu! Všetci boli naštvaní. Prišiel posledný a predsa on dostal prácu. Úradník však hovorí: „Počúvajte!“ Všetci stíchli. V miestnosti sa nepretržite opakovala morzeovkou vyťukávaná nasledujúca veta: «Ak počuješ tieto slová, vstúp. Práca je tvoja!» Nikto ju však nepočul, lebo nepočúvali.

Tento príbeh mi pripomína, že aj Boh k nám nepretržite hovorí, ibaže málokto mu načúva.

Ako Boh hovorí ku mne práve teraz? Ako mu načúvam?

Keď to [Ježiš] povedal, zvolal: „Kto má uši na počúvanie, nech počúva.“ (Lk 8, 8)

Piatok 3. veľkonočného týždňa

Sk 9, 1-20; **Jn 6, 52-59**

[Ježiš povedal:] „...chlieb, ktorý ja dám, je moje telo...“ Židia sa hádali medzi sebou a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?“ Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život.“ (Jn 6, 51-54)

Charles de Foucauld sa narodil vo bohatej rodine vo Francúzsku r. 1858. Počas svojej mladosti žil len sám pre seba a pre pôžitky. Napísal: Bol som totálne sebecký..., tak veľmi bezbožný a tak úplne oddaný zlu, že som po čase začal zisťovať, že mi po čase asi začne z toho všetkého šibať." V tomto stave mysle začal navštevovať kostol sv. Augustína v Paríži. Tak začal opakovať znova a znova slová: „Môj Bože, ak si, daj, aby som ťa spoznal!" Jedného dňa, počas pozdvihovania Tela Kristovho do jeho srdca vstúpila viera. „V okamihu," hovorí, „bolo moje srdce dotknuté a ja som uveril." Výsledok? Charles sa úplne a kompletne zmenil.

Prečo ja (ne)verím, že Ježiš je prítomný vo Sviatosti Oltárnej ako pokrm a nápoj?

Ó, Ježišu, prítomný v Oltárnej Sviatosti v našich kostoloch... pomôž nám hľadať ťa a nájsť ťa." (Charles de Foucauld)

Sobota 3. veľkonočného týždňa

Sk 9, 31-42; **Jn 6, 54a. 60-69**

Keď [túto Ježišovu reč o Eucharistii] počuli jeho učeníci, mnohí z nich povedali: „Tvrdá je to reč! Kto to môže počúvať?!"...mnohí [ho] ... opustili a viac s ním nechodili. (Jn 6, 60, 66)

Mnohí z nás chodia na sv. prijímanie od detstva. No ak chceme byť úprimní musíme priznať, že nás to neprivedlo bližšie ani k Ježišovi ani k sebe navzájom. *Prečo?* Možno preto, lebo máme sklón, pozerat' sa na Pánovu večeru len ako na jedlo, t.j. nie, čo prijímame. Zabúdame, že to je aj obeta: to je niečo, čo nás volá dať, obetovať, odpustiť. Inými slovami, kráčať s Ježišom keď žiari slnko, počas veľkonočného rána, môžeme len vtedy, ak sme s ním kráčali aj počas Veľkého Piatku.

Ako verne kráčam s Ježišom počas temných chvíľ Veľkého Piatku. Ako by som to mohol napraviť ?

Všetko, čo pošleme do života iných ľudí sa vráti naspäť k nám. (Edward Markham)

Štvrtý veľkonočný týždeň

Štvrtá veľkonočná nedeľa 3.5.2020

Sk 4, 8-12; 1Jn 3, 1-2; **Jn 10, 11-18**

[Ježiš povedal:] „Otec ma preto miluje, že ja dávam svoj život, a zasa si ho vezmem. Nik mi ho neberie, ja ho dávam sám od seba.“ (Jn 10, 17-18)

V marci 1980 arcibiskup San Salvadoru Oscar Romero silne protestoval proti tomu, ako vláda nerešpektovala ľudské práva svojich občanov. Pri tom mu bolo jasné, že riskuje svoju slobodu, ba i život. No tak ako Ježišovi, aj jemu bolo jasné, že musí obetovať dokonca i svoj život za to, o čom je presvedčený, že je Božia vôľa. 24. marca 1980 ho najatý vrah zastrelil práve keď slúžil sv. omšu pre svojich veriacich.

Som aj ja ochotný prehovoriť, keď cítim, že to, čo sa okolo mňa robí nie je v zhode s Božou vôľou? Ako sa dá poznať Božia vôľa?

Večné slovo, Jednorodný Syn Boží, nauč ma pravej veľkodušnosti, nauč ma tebe slúžiť, ako si právom zasluhuješ. Aby som dával a nepočítal. Aby som bojoval a nedbal na rany. Aby som pracoval a netúžil po odpočinku. Aby som sa obetoval a nečakal inú odmenu ako to povedomie, že som splnil tvojú svätú vôľu. Amen. (Sv. Ignác z Loyoly)

Pondelok 4. veľkonočného týždňa

Sk 11, 1-18; **Jn 10, 1-10**

[Ježiš povedal:] „Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce.“ (Jn 10, 14-15)

Mladý pastier pásol svoje ovce neďaleko Vrchu Tábor. Zrazu sa objavili traja beduínski zbojníci. Hoci pastierovi bolo jasné, že so zbojníkmi nie sú žiadne žarty, rozhodol sa s nimi bojovať a tak ochrániť svoje stádo. Skončilo to tak, že zbojníci ho nožom dobodali k smrti. Ježiš mal v mysli podobný obraz, keď hovoril: „Ja som dobrý pastier. Poznám svoje a moje poznajú mňa, ako mňa pozná Otec aj ja poznám Otca. Aj svoj život položím za ovce.“ (Jn 10, 14-15).

Príbeh mladého pastiera ma pozýva, aby som si položil otázku: Spomeniem si na jednu hrdinskú vec vo svojom živote, ktorú som sa cítil byť povolaný vykonať? Čo ma vtedy motivovalo, aby som to vykonal? Ako ju vidím teraz, keď sa na ňu pozerám späťne.

Začni do hĺbky bez strachu s čerstvosťou jari vo svojom srdci. (Rabindranath Tagore)

Utorok 4. veľkonočného týždňa

Sk 11, 19-26; **Jn 10, 22-30**

Ježiš im povedal: „Moje ovce počúvajú môj hlas, ja ich poznám a ony idú za mnou. ... Nezahynú nikdy...“ (Jn 10, 27-28)

Počas 2. svetovej vojny letela skupina vojenských lietadiel zo Spojených Štátov na ostrov Saipan v Tichom oceáne. Každé jedno z týchto obrovských lietadiel sa v jednom bode napojilo na malé lietadielko, ktoré malo nápis „Nasleduj ma!“ Lietadielko potom doviedlo toto obrovské lietadlo na jeho určené parkovacie miesto na niektoré z prístávacích dráh na ostrove. Jeden mladý pilot sa o tomto procese vyjadril neskôr takto: „Nie som

veľmi nábožným človekom, ale toto moje malé lietadielko s prastarým a dobre známym nápisom mi stále pripomenie Ježiša. On bol jednoduchým, nenápadným sedliakom, no veľký muž a ženy všetkých čias ho nasledujú, lebo vedia, že bez neho by stratili smer."

Čo konkrétne mi bráni v nasledovaní Ježiša tesnejšie? Čo by mi Ježiš na to povedal?

Živý Kristus má stále dve ruky, jednou nám ukazuje cestu a druhou nás pridŕža niekedy pod pazuchu, aby nám pomohol túto cestu nasledovať. (T.W.Mason)

Streda 4. veľkonočného týždňa

Sk 12, 24-13, 5a; **Jn 12, 44-50**

[Ježiš povedal:] „Kto mnou pohŕda a neprijíma moje slová, má svojho sudcu: slovo, ktoré som hovoril, bude ho súdiť v posledný deň.“ (Jn 12, 48)

W. C. Fields bol veľkým filmovým komikom. Hovorí sa, že na konci svojho života venoval veľa času čítaniu Sv. Písma. Ktosi sa ho spýtal na zmysel tohto jeho čítania. On vraj odpovedal: „Hľadám tam nejaké biele miesta!“ Čo tým chcel povedať bolo toto: Fields vedel, že svoj život nežil vždy v zhode s Ježišovým učením. A preto na jeho konci chcel nájsť niečo, čo by jeho zlyhania ospravedlnilo.

Ak by som tejto noci zomrel a objavil by som sa pred Bohom, aké ospravedlnenia by som Bohu poskytol, že som nie vždy žil v zhode s tým, o čom učil Ježiš.

Ak by predomnou stál Kristus, ako by som sa cítil? Nie v súvislosti s ním, ale v súvislosti so sebou samým? (v. Augustín (nierne upravené))

Štvrtok 4. veľkonočného týždňa

Sk 13, 13-25; **Jn 13, 16-20**

[Pri poslednej večeri sa Ježiš modlil k svojmu Otcovi. Hovoril:] Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta (Jn 17, 18). [Ježiš uistil svojich učeníkov:] „Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma. A kto prijíma mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal.“ (Jn 13, 20)

Študentka hovorí svojej priateľke: „Verím v Boha i v Ježiša, ale neverím v Cirkev!“ Jej priateľka na to: „To je nemožné! Ježiša od Cirkvi nemožno oddeliť. Ježiš a Cirkev patria k sebe, sú jedno, tak ako sú jedno Ježiš a Otec.“ Duch Svätý prišiel na Turíce a spojil Ježiša a jeho učeníkov do jedného organizmu, do Cirkvi (Ef 1, 23).

Neoddeľujem aj ja Ježiša od jeho Cirkvi? Prečo?

Nie je možné mať Boha za Otca, ak nemám Cirkev za Matku. (Sv. Augustín)

Piatok 4. veľkonočného týždňa

Sk 13, 26-33; **Jn 14, 1-6**

[Pred tým, než sa Ježiš vrátil k svojmu Otcovi povedal svojim učeníkom:] „V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to tak nebolo, bol by som vám povedal, že vám idem pripraviť miesto?! Keď odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.“ (Jn 14, 2-3)

Po bombardovaní Pearl Harboru, 7. decembra 1941 Japonci napadli Filipíny. O tri mesiace neskôr, 11. marca 1942 bol Generál Douglas MacArthur nútený ujsť z Filipín. Pred svojím odchodom do Austrálie hovorí ostrovanom: „Vrátim sa!“ 20. októbra 1944 svoj prísľub splnil. Po svojom pristátí na ostrove Leyte MacArthur hovorí ostrovanom: „Tak som tu. Vrátil som sa, ako som prisľúbil!“ Aj Ježiš nám pred svojím odchodom prisľúbil, že sa ešte vráti. Aj

on sa vyjadril, ako spomínaný generál: „Vrátim sa!“

Túžim po Ježišom príchode aspoň tak, ako túžili ostrovania po návrate generála McArthura?

Ak je srdce oddané fatamorgáne, klamnému obrazu sveta, stvoreniu namiesto Stvoriteľa, potom je učeník stratený. (Dietrich Bonhoeffer)

Sobota 4. veľkonočného týždňa

Sk 13, 44-52; **Jn 14, 7-14**

[Ježiš povedal Filipovi:] „Filip, toľký čas som s vami a nepoznáš ma?! Kto vidí mňa, vidí Otca.“ (Jn 14, 9)

Istá žena hovorí: „Ako môžu kresťania tvrdiť, že majú možnosť naisto poznať Boha?“ Odpoveď na túto otázku samozrejme bude závisieť od toho, za koho pokladáme Ježiša. Žiaden dobromyseľný náboženský vodca nikdy netvrdil to, čo tvrdil Ježiš. Budha odmietol, aby ho uctievali. Mohamed pripustil, že je hriešnikom. Iba Ježiš, ako jediný spomedzi náboženských vodcov sa o sebe odvážil povedať: „Kto vidí mňa vidí Otca!“ Ak je Ježiš tým, čo o sebe tvrdil, potom kresťania právom tvrdia, že majú možnosť naisto poznať Boha.

Thomas Carlyle sa raz vyjadril: „Ak by Ježiš prišiel dnes, naisto by ho ľudia neukrižovali. Pozvali by ho na večeru, vypočuli by si ho a robili by si z neho žarty.“ Súhlasím s Carlylom?

Čo urobím s Ježišom? Niečo s ním urobiť musím. Ignorovať ho nie je možné. (Anonym)

Piaty veľkonočný týždeň

Piata veľkonočná nedeľa - 10. 5. 2020

Sk 9, 26-31; 1Jn 3, 18-24; **Jn 15, 1-8**

[Ježiš povedal:] „Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozberajú, hodia ich do ohňa a zhoria.“ (Jn 15, 6)

Film *La Dolce Vita* sa začína scénou, v ktorej sa vznáša v oblakoch na helikoptéru pripevnená socha Ježiša. Za ňou letí druhá helikoptéra, v ktorej sa nachádza spisovateľ Marcello. Marcello vyrastal v malej dedinke vo veriacej rodine. Ako mladý človek sa presťahoval do mesta, kde svoju vieru stratil. Namiesto toho, aby tu našiel svoje naplnenie tu našiel prázdnotu. Film sa končí scénou, v ktorej Marcello skúma rozkladajúcu sa rubu na morskej pláži. Vyvrhnutá z mora zdochla, presne tak, ako odumrie ratolesť, ktorá je oddelená od kmeňa. Toto bol príbeh aj Marcella, ktorý sa oddelil od Boha.

Nakoľko tento Marcellov príbeh vo mne rezonuje? Ako by som si mohol upevniť svoj zväzok s Ježišom?

Ak nie je v nás to, čo je nad nami, čoskoro sa začneme poddávať tomu, čo je okolo nás. (Peter Taylor Forsyth)

Pondelok 5. veľkonočného týždňa - 30. 4. 2007

Sk 14, 5-18; Jn 14, 21-26

[Ježiš povedal:] „Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec“ (Jn 14, 21)

Jednou z postáv v diele Richarda Bacha *Čajka Jonathan Livingston* je Jonathanov učiteľ Chiang. Keď nastane čas, aby sa svojim mladým študentom rozlúčil, Jonathan si uvedomí, že toto je zvláštny moment. Čaká, akú myšlienku mu jeho odchádzajúci učiteľ povie na rozlúčku. Chiang ju vysloví v pár slovách: „Jonathan, neustále pracuj na láske!“ Je to to isté poslanstvo, ktoré zanechal svojim učeníkom Ježiš „Neustále pracujte na láske!“

Ak by som si pýtal od Ježiša v tejto chvíli môjho života nejaké poslanstvo, čo by mi asi povedal?

Naučili sme sa ako vtáci lietať vo vzduchu a ako ryby plávať v mori. No nenaučili sme sa jednoduchému aktu: ako žiť spolu. (Martin Luther King, Jr.)

Utorok 5. veľkonočného týždňa

Sk 14, 19-28; Jn 14, 27-31a

[Ježiš pred svojím odchodom povedal svojim učeníkom:] „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestračuje.“ (Jn 14, 27)

Londýn bol počas 2. svetovej vojny nemilosrdne bombardovaný. Počas jedného večera stál na vršku vypínajúcom sa nad mestom starý muž. Hľadel uprene na mesto zahalené v dyme a plakal. „Jestvuje vôbec ešte nejaká nádej?“ Vtom sa zrazu objavil pred ním v diaľke kríž na vrchole kupoly katedrály sv. Pavla. Vynoril sa z ničoho nič z hustého dymu. Náhle ho zachvátila vlna nádeje. Úzkosť začala z neho pomaly odchádzať. Uvedomil si totiž, že z viery v Ježiša Krista k nemu prichádza väčšia sila, než je moc zla, ktorá sa ukazovala taká silná vo svete dneška.

Ako ja získavam znova nádej, keď začnem byť vystrašený a deprimovaný zlom, ktoré sa nachádza okolo mňa?

Nádej pomáha viere, aby sa stimulovala keď ďaleko ľahším riešením by boli pochybnosti. (E.C.McKenzie)

Streda 5. veľkonočného týždňa

Sk 15, 1-6; Jn 15, 1-8

[Ježiš povedal:] „Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť. 6 Ak niekto neostane vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne.“ (Jn 15, 5-6)

V hre Paula Claudela *Satinová papuča* sa otvára pohľadom na stroskotanú loď na mori. Jediným človekom, ktorý stroskotanie prežil je misionár, ktorý sa krčovitito drží lodného sťažňa. Cítiac, že sa blíži smrť, začne sa modliť: „Pane Ježišu, ďakujem ti, že mi umožňuješ zomrieť týmto spôsobom. Ty vieš, ako som počas svojho života mnohé tvoje myšlienky pokladal za ťažké. Dosť často som dokonca bojoval proti tvojej vôli. A takto som sa oddeľoval od jednoty s tebou. No teraz, keď nechávaš zomrieť beznádejne prl'nutého k svojmu vlastnému krížu, dávaš mi blízkosť a jednotu s tebou.“

Ak by som si mal vybrať spôsob, ako by som chcel zomrieť, čo by som i vybral - a prečo?

Ako mi hlas smrti šepká „Musíš zo sveta odísť,“ daj, aby počul hlas Kristov „Prichádzaš ku mne.“ (Norman McLeod)

Štvrtok 5. veľkonočného týždňa

Sk 15, 7-21; **Jn 15, 9-11**

[Ježiš povedal:] „Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!” (Jn 15, 9)

Počas 2. svetovej vojny z koncentračného tábora v Osvienčime ušiel väzeň. Nacisti - aby väzňov odradili od podobných útekov - vybrali 10 väzňov, ktorí mali zomrieť v bunkri hladu. Jeden z nich bol otec rodiny. Keď nacisti zavelili týmto desiatim mužom na odchod, z radu sa vynoril kňaz - Maximilián Kolbe - a ponúkol sa namiesto tohto ženatého muža. Nacistický dôstojník, ktorí tomu velil zmeravel. No po chvíli vykrikuje: „Prijať!” Hrdinský skutok tohto kňaza obetovať sa za svojho neznámeho spoluväzňa mi pripomína lásku Ježišovi k nám a lásku Otca k Ježišovi.

Ako otvorený som voči skutku lásky, ku ktorému ma Duch Svätý volá?

Láska je prst, ktorý ukazuje na Boha. (Anonym)

Piatok 5. veľkonočného týždňa

Sk 15, 22-31; **Jn 15, 12-17**

[Ježiš povedal svojim učeníkom:] „Milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás.” (Jn 15, 12)

Britský básnik Leigh Hunt napísal báseň s názvom „Abou ben Adhem.” Raz v noci sa Abou náhle zobudil a videl anjela ako zapisuje do knihy mená tých, ktorí najviac milovali Boha. Abou sa pýta: „A je tam aj moje meno?” Anjel hovorí: „Veru nie.” Abou žiada anjela, aby tam napísal, že on predsa veľmi miloval svojich blížnych. Anjel to napísal a zmizol. „Nasledujúcej noci / prišiel znova vo veľkom svetle. / A ukázal mená, ktoré Boh požehnal, / a hľa! Na čele všetkých bolo meno ben Adhema.”

Ak by som sa mal anjela opýtať na to isté ako Abou ben Adhem, ako by mi anjel odpovedal? Ako by som ja odpovedal jemu?

„Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších, mne ste to urobili!” (Mt 25, 40)

Sobota 5. veľkonočného týždňa

Sk 16, 1-10; **Jn 15, 18-21**

[Ježiš povedal:] „Ak vás svet nenávidí, vedzte, že mňa nenávidel prv ako vás.” (Jn 15, 18)

Ježiš tu používa slovo *svet* v teologickom zmysle; t.j. „ľudská spoločnosť, ktorá sa organizuje bez Boha” (William Barclay). Presne takýto svet prenasledoval Ježiša (Jn 15, 20). Takýto svet Ježiš stotožnil so Satanom (Jn 17, 15). Presne tento svet Ježiš premohol (Jn 16, 33). A toto je svet, ktorý má apoštol Ján na mysli, keď hovorí, že aj my ho premôžeme svojou vierou v Ježiša (1 Jn 5,4)

Ako som ja zažíval v minulosti a zažívam v súčasnosti negatívny dopad sveta, o ktorom Ježiš hovorí v dnešnom čítaní?

Nedaj sa zaslepiť predsudkami, znechutiť dobou... Nedovoľ ničomu, aby to ochromilo tvoju myseľ, zviazalo ti to ruky, alebo to premohlo tvojho ducha. (Walter Fauntroy)

Šiesty veľkonočný týždeň

Šiesta veľkonočná nedeľa - 17.5.2020

Sk 10,25-26.34-35.44-48; 1Jn 4,7-10; **Jn 15,9-17**

„Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15, 13)

Dielo *D-Day with the Screaming Eagles* poukazuje na odvahu parašutistov, ktorí zosadli v D-Deň 6. júna 1944 v Európe počas vojny. Boli zabití. No svoje životy položili preto, aby ich druhovia mohli zosadnúť bezpečne. V jednej skupine z 219 mužov, ktorí vyskočili z lietadla, prežilo iba 73. Títo chrabrí muži sa riadili pravidlom, o ktorom hovorí Ježiš v dnešnom čítaní. Zomreli, aby ich priatelia mohli žiť.

Obeta parašutistov a slová Ježišove ma požívajú, aby som sa pozrel na seba: ako obetavý je môj duch - ak nie až tak, že by som obetoval svoj život, či aspoň tak, že by som dokázal obetovať občas pre dobro iných svoje pohodlie alebo svoj čas.

Taký človek môže trvať, ale nikdy nie žiť, ktorý veľa prijíma, no nič nedáva; ktorého nikto nie je schopný milovať ... nikto mu za nič poďakovať. Škrvna v stvorení, diera v stvorení... (Nemecké príslovie)

Pondelok 6. veľkonočného týždňa

Sk 16, 11-15; **Jn 15, 26-16, 4a**

[Ježiš povedal svojim učeníkom: „Keď príde Duch Svätý], ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, on o mne vydá svedectvo. Ale aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou od začiatku.“ (Jn 15, 26-27)

Bývalá futbalová hviezda klubu Penn State D. J. Dozier si po tom, čo dal gól na jednom zápase kľakol a modlil sa. Vyvolalo to vlnu kritiky. Iný hráč R.D. Lashar, vynikajúci strelec, na jeho obranu hovorí: „Po každom úspešnom zásahu aj ja si kľaknem a modlím sa. Deň, kedy by mi niekto chcel prikázať, aby som sa nemodlil by bol dňom, kedy by som ani nehral. Sme predsa v slobodnej krajine!“ Športový fanúšik Mark Roberts napísal: „Pre mňa je to čosi povzbudzujúce, keď vidím niekoho, kto okrem hlúpeho predvádzania sa a nafukovania svojho už aj tak zväčšeného ega robí aj niečo takéhoto...“

To, že som volaný svedčiť o Ježišovi je jedna vec. Ako o ňom svedčím je druhá vec. Ktorá moja forma svedectva o viere je pre ľudí najpresvedčivejšia?

Každý jeden veriaci v tomto svete sa musí stať iskrou svetla. (Pápež Ján XXIII.)

Utorok 6. veľkonočného týždňa

Sk 16, 22-34; **Jn 16, 5-11**

[Ježiš povedal svojim učeníkom, že odchádza k svojmu Otcovi. Potom dodal:] „...srdce vám naplnil smútok... Lenže hovorím vám pravdu: Je pre vás lepšie, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ k vám nepríde. Ale keď odídem, pošlem ho k vám.“ (Jn 16, 5-7)

Mladý hinduista a mladý kresťan navštevovali na univerzite seminár o Ježišovej Reči na Hore. Postupne sa spriatelili. Jedného dňa hinduista hovorí kresťanovi: „Viem, ako táto Ježišova reč ovplyvnila Gandhího a zmenila jeho život. Bojím sa však, že jeho učenie je pre súčasného človeka príliš idealistické.“ Ku koncu seminára mladý hinduista však našiel odpoveď na túto svoju dilemu. Jeho myšlienky sú naozaj vysokými ideálmi, no prehliadol, že Ježiš prisľúbil svojim nasledovníkom Ducha Svätého, ktorý by ich nielen viedol, ale aj uschpňoval žiť podľa jeho ideálov.

Ako často sa obraciam k Duchu Svätému s prosbou o vedenie a posilu?

Dieru, ktorú po sebe zanechá zlyhanie ľudského ducha, vyplnía Duch Svätý. (Anonymus)

Streda 6. veľkonočného týždňa

Sk 17, 15. 22-18, 1; **Jn 16, 12-15**

[Ježiš povedal:] „Ešte veľa vám mám toho povedať, ale teraz by ste to nezniesli. Keď príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť sám zo seba, ale bude hovoriť, čo počuje, a zvestuje vám, čo má prísť.“ (Jn 16, 12-13)

Istý človek potreboval oznámiť svojim blízkym zopár nepríjemných správ. Pred tým, než im ich povedal im povedal tento príbeh: „Istý robotník prišiel k farmárovi a hovorí mu: Jeden z vašich volov v záprahu padol na zem a bol namieste mŕtvy. Farmár nachvíľu zmeravel no potom sa s tým vyrovnal. Skôr než však otvoril ústa, aby čosi povedal, človek pokračoval ďalej: Aj druhý vôl zdochol. Keď sa farmár spamätal hovorí: prečo si mi nepovedal hneď, že oba voly zdochli? Robotník hovorí: Nechcel som vám povedať toho príliš veľa naraz. Bál som sa, že by ste to nezniesli.

Slová Ježišove i slová z predchádzajúceho príbehu ma pozývajú pouvažovať nad tým, že niektoré veci sa nedajú povedať alebo urobiť naraz. Aj víno potrebuje čas, aby vyzrelo. V čom konkrétne tieto slová rezonujú vo mne v súvislosti s mojím terajším životom? Čo vo mne potrebuje čas?

Všetko má svoj čas a svoju chvíľu každé úsilie pod nebom. (Kaz 3, 1)

Štvrtok: Nanebovstúpenie Pána

Sk 1, 1-11; Ef 1, 17-23; **Mt 28, 16-20**

[Ježiš, pred tým, než vystúpil k svojmu Otcovi, povedal svojim učeníkom:] „keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj.“ (Sk 1, 8)

Najdôležitejším bodom v štafetovom behu je moment, kedy jeden bežec odovzdáva štafetu ďalšiemu. Veľa súťaží víťazí alebo zlyháva práve na tomto momente. Nanebovstúpenie Ježišovo by sme mohli prirovnať k odovzdávaniu štafety Božieho Kráľovstva svojim učeníkom, aby oni dokončili dielo, ktoré začal on.

Ako je práca, ktorú práve teraz robím ja napojená na dokončovanie uvádzania Božieho Kráľovstva do tohto nášho sveta? Ako by som ju mohol na tento cieľ napojiť lepšie?

Teraz sa vkladám do práce. Prosím Pána, aby som sa neulieval. A aby - ak by som zomrel pred skončením dnešného dňa - moja práca bola odvedená dobre. (Thomas Osborne Davis)

Piatok 6. veľkonočného týždňa

Sk 18, 9-18; **Jn 16, 20-23a**

[Ježiš povedal:] „...teraz ste smutní; ale zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať. A vašu radosť vám nik nevezme.“ (Jn 16, 22)

50 rokov starý film *It's a Wonderful Life* bol natočený podľa jedného príbehu o vianočnej pohľadnici. Je o istom človeku, ktorý bol presvedčený, že jeho život je krachom. Jedného dňa sa mu zjavil anjel a ukázal mu, ako jeho život ovplyvnil životy stoviek ľudí. Človek bol prekvapený a to, čo videl ho naplnilo radosťou.

Po r. 1990 bol tento starý film počítačovo prerobený. Pridali sa farby, ba i zvuk sa vylepšil. A vzniklo z toho čosi úplne nové. Starý film so starým príbehom bol pretransformovaný na nový film s príbehom stále živým.

Film *It's a Wonderful Life* a to, čo sa s ním neskôr stalo je podobenstvom o mojom vlastnom živote. Ježiš ma

povolal, aby som pracoval na šírení Božieho Kráľovstva. A prisľúbil, že keď sa vráti, že ma naplní radosťou a že ma premení na niečo, čo je ponad akúkoľvek predstavu. Ako žijem toto svoje povolanie?

Ak sa semeno v čiernej zemi môže zmeniť na takú prenádhernú ružu, čím sa potom môže stať srdce človeka na svojej dlhej púti k hviezdám? (G. K. Chesterson)

Sobota 6. veľkonočného týždňa

Sk 18, 23-28; **Jn 16, 23b-28**

[Ježiš povedal:] „...veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca v mojom mene, dá vám to. Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a dostanete...” (Jn 16, 23-24)

Roland Stair rozpráva tento príbeh: nemocničný kaplán sa dozvedel, že istý človek z jeho rodnej obce leží ako pacient na izbe č. 164. Vybral sa teda za ním, aby ho pozdravil. Keď však prišiel na izbu, jeho spolurodák tam nebol. Preto hovorí pacientovi, ktorý tam ležal: „Prepáčte, to je omyl.” Pacient mu však hovorí: „Nie. To, že ste tu nie je omyl. Ja som sa modlil k Bohu, aby som sa mohol stretnúť s kňazom. No nemal som odvahu nič pre to urobiť. Vy ste teraz prišiel sem sám. Boh moju modlitbu vypočul.”

Nemám aj ja v mojom živote niečo, čo by som chcel robiť no nemám odvahu pre to niečo urobiť? Čo by som mohol urobiť, aby sa veci pohli?

Rob tak, ako by všetko záviselo iba od teba a mohli sa tak, ako by všetko záviselo iba od Boha. (Sv. Ignác z Loyoly)

Siedmy veľkonočný týždeň

Siedma veľkonočná nedeľa- 24.5.2020

Sk 1,15-17.20a20c-26;1Jn4,11-16; **Jn17,11b-19**

[Ježiš sa modlil k svojmu Otcovi:] „Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo. Ale teraz idem k tebe a toto hovorím na svete, aby mali v sebe moju radosť - a úplnú. ... Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým. (Jn 17, 12-13, 15)

Modliť sa to je ako zapnúť eklektický kábel do zástrčky. Zastrčenie kábla do zástrčky nevytvorí elektrický prúd. Vytvorí iba kontakt. Tento kontakt potom uschopní elektrický prúd, aby prúdil zo zástrčky do spotrebiča.

To isté sa deje aj v modlitbe. Modlitba nevytvára Božiu moc. Modlitba nás na Božiu moc napája. Toto napojenie Božiu moc uschopňuje, aby prúdila od Boha cez nás do životov ľudí, ktorí sú okolo nás.

Modlitba to vec, pri ktorej vydychujeme svojho ducha a vdychujeme ducha Božieho. (Robert E. Segal)

Pondelok 7. veľkonočného týždňa

Sk 19, 1-8; **Jn 16, 29-33**

[Ježiš sa pri poslednej večeri modlil za svojich učeníkov. Pred tým im povedal:] „Hľa, prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozprchnete, každý svojou stranou... Toto som vám povedal, aby ste vo mne mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet!“ (Jn 16, 32-33)

Ježiš pravdepodobne na tvárach svojich učeníkov, keď im rozprával, ako budú trpieť postrehol strach. Lenže tento ich strach ho nezneistil. On totiž vedel, že strach vôbec nie je zlá vec. Ak sa s ním nakladá správne potom o ňom platí to, čo povedal pilot Chuck Yeager: „Strach ťa môže energizovať presne tak, ako ťa energizuje napríklad vysokokalorická čokoládová tyčinka. Strach ti pomáha byť sústredeným a v strehu.“ Presne táto myšlienka sa nachádza asi aj za poznámkou spisovateľa Starbucka v jeho diele *Moby Dick*. Hovorí tu, že jedinými mužmi, ktorých chce mať na svojej lodi sú muži, ktorí sa boja žralokov.

Keď som bol vo svojom živote naozaj vystrašený? Čoho sa bojím najviac práve teraz?

Odvaha znamená byť vystrašený k smrti, no idúcim do toho aj napriek tomu. (Herec John Wayne)

Utorok 7. veľkonočného týždňa

Sk 20, 17-27; Jn 17, 1-11a

[Ježiš pohliadol k nebu a povedal:] „Otče, nadišla hodina... dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať... Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta.“ (Jn 17, 1. 4. 6)

Tento obraz modliaceho Ježiša pripomína jednu epizódu zo života Dorothy Dayovej. Táto známa konvertitka spomína, že pred svojim obrátením často trávila celé noci v nočných baroch. Ráno, keď sa vracala domov - niekedy okolo 6:00 hod. - sa zvykla zastaviť v kostole sv. Jozefa na Sixth Avenue (New York). Čo ju najviac priťahovalo sem do tohto kostola bol pohľad na ľudí, ktorí sa počas tejto skorej rannej omše modlili. Píše: „Túžila som po ich viere... A tak som prichádzala sem a kľáčala vzadu.“

Nespomínam si aj ja na chvíľu, kedy som bol pohnutý vierou ľudí, ktorí sa modlili?

Ak by ste vy kresťania v Indii, Británii alebo Amerike boli ako vaša Biblia, obrátili by ste Indiu za 5 rokov. (Indický Brahman hovorí jednému misionárovi)

Streda 7. veľkonočného týždňa

Sk 20, 28-38; Jn 17, 11b-19

[Keď sa blížila jeho posledná hodina, Ježiš sa modlil k svojmu Otcovi za svojich učeníkov:] „Svätý Otče,... Dal som im tvoje slovo... Ako si ty mňa poslal na svet, aj ja som ich poslal do sveta a pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení v pravde.“ (Jn 17, 11, 14, 18-19)

Legenda hovorí, že keď sa Ježiš vrátil do neba archanjel Gabriel sa ho spýtal, či už všetci ľudia vedia o jeho láske k nim. „Ó, nie!“ hovorí Ježiš, „iba hŕstka z nich to vie.“ Gabriel bol prekvapený a preto sa pýta ďalej: „Ako sa o nej dozvedia tí ostatní?“ Ježiš hovorí: „Tá hŕstka im to povie.“ „Ale“, hovorí Gabriel, „čo, keď ťa sklamú? Čo, keď sa stretnú s protivenstvami a prekážkami? Čo, keď sa znechutia? Nemáš vypracovaný aj nejaký náhradný plán?“ „Nie“, hovorí Ježiš. „Spolieham sa na nich, že ma nesklamú.“

Čo ma utvrdzuje v presvedčení, že Ježišovi nasledovníci Ježiša nesklamú?

Zvykol som prosiť Boha, aby mi pomohol. Potom som sa ho začal pýtať, či by som ja nemohol pomôcť jemu. (Hudson Taylor)

Štvrtok 7. veľkonočného týždňa

Sk 22, 30; 23, 6-11; **Jn 17, 20-26**

[Ježiš sa modlil k svojmu Otcovi za svojich učeníkov týmito slovami:] „...neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno...” (Jn 17, 20-21)

Nositeľ Nobelovej ceny Alexis Carrel píše: „Keď sa modlíme, napájame sa na nevyčerateľný zdroj moci, ktorá točí vesmírom. Prosíme, aby časť tejto moci bola vyčlenená pre naše potreby. Dokonca už samotným úkonom prosenia naše slabosti sú zakryté a my z modlitby povstávame posilnení a osviežení... Skutočná modlitba je životným štýlom. Najopravdivejším životom je doslova život modlitby.

V ktorej jednej konkrétnej veci sa v mojom živote prejavil účinok modlitby odvtedy, čo som sa začal modliť pravidelne?

Modlitba to je ako zapnutie elektrického zapínača. Zapínač nevytvorí prúd, iba vytvorí spojenie. (Max Hande)

Piatok 7. veľkonočného týždňa

Sk 25, 13b-21; **Jn 21, 15-19**

[Ježiš sa trikrát spýtal Petra:] „Šimon, syn Jánov, máš ma rád?” [Peter trikrát odpovedal:] „Áno, Pane, ty vieš, že ťa mám rád.” [Trikrát Ježiš povedal Petrovi:] „Pas moje ovce!” (Jn 21, 17)

Petrove trojité vyznanie lásky zmazalo jeho trojité zapretie Ježiša, ku ktorému prišlo v noci pred dňom, kedy bol Ježiš ukrižovaný. (Mk 14, 72). A Ježišova trojitá odpoveď Petrovi ustanovila Petra za jeho nástupcu, ako pastiera stáda jeho nasledovníkov tu na zemi.

Aký je môj postoj voči pastierom Božieho stáda na zemi dnes? Čo mi pomáha, aby som aj napriek ich ľudským slabostiam videl v nich poverenie, ktoré dal kedysi Petrovi Ježiš?

(Cirkve) je spoločnosťou hriešnikov. Je to jediná spoločnosť na zemi, ktorej členstvo je založené na jedinej charakteristike: že jej kandidát nie je hodný členstva v nej. (Charles Clayton Morrison)

Sobota 7. veľkonočného týždňa

Sk 28, 16-20. 30-31; **Jn 21, 20-25**

Ježiš urobil ešte veľa iného. Keby sa to všetko malo dopodrobna opísať, myslím, ani na celom svete by nebolo dost' miesta na knihy, ktoré by bolo treba napísať. (Jn 21, 25)

Mikrobus sa zastavil vedľa cesty. Hlas z predného sedadla kričí na skupinu skautov vzadu: „Čas modlitby. Domodlite sa ružencem a ja sa idem domodliť svoj breviár.” Páter Peter si sadol k predným reflektorom auta a dal sa do modlitby breviára. Neprešlo ani pár minút a zastavilo sa pri ňom nákladné auto. „Potrebujete pomoc?”, pýta sa muž zvnútra. „Nie”, hovorí páter Peter. „Iba čítam.” Vodič nákladáku prekvapene na to: „To musí byť teda zatratene dobrá kniha.”

Ktorý príbeh/úryvok v „Písme” je pre mňa zvlášť cenný? Prečo?

Som si istý, že Biblia je inšpirovaná kniha keď nie pre iné, tak pre jedno: dotýka sa najhlbších zákutí mojej duše omnoho viac, než ktorákoľvek iná kniha. (Samuel Taylor Coleridge)

TURÍCE - 31. 5. 2020

Sk 2, 1-11; Gal 5, 16-25; **Jn 15, 26-27; 16, 12-15**

Večer v ten istý prvý deň v týždni, keď boli učeníci zo strachu pred Židmi zhromaždení za zatvorenými dverami,

prišiel Ježiš, stal si doprostred a povedal im: ... „Pokoj vám! Ako mňa poslal Otec, aj ja posielam vás.“ (Jn 20, 19, 21)

Istá poisťovacia spoločnosť kladla základný kameň pre svoju novú budovu. Robili to slávnostným spôsobom za prítomnosti významných hostí. Rozhodli sa, že do jej základov zamurujú nejaké veci, ktoré by sa mali odmurovať o 50 rokov neskôr. Medzi nimi mali byť aj predpovede, čo bude o 50 rokov. Pred tým, než ich zamurovali, prečítali ich zhromaždeným. Jedna z predpovedí hovorila: „O 50 rokov ... sa budú ľudia stále snažiť nájsť šťastie, ktoré sa však už dávno nachádza v nich samých.“ Týmto šťastím je samozrejme pokoj, ktorý Kristus daroval svojim učeníkom pred 2000 rokmi. Šťastní sú tí, ktorí otvárajú svoje srdcia na prijatie tohto Kristovho pokoja.

V našom vnútri prebýva 5 veľkých nepriateľov pokoja: hrabivosť, nezriadená ambicióznosť, závisť, hnev a pýcha.
(Petrarcha)